

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan dvečr., izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gospodarski boj.

Odkar se je narod slovenski vzbudil in začel terjati izvršitev pristojećih mu pravic, odkar skušamo in se trudimo pridobiti svojemu jeziku in narodni svoji individualnosti tisto veljavo, katera nam pristojna po prirodnih in pisanih zakonih in katera je neobhodno potrebna, ako hočemo ohraniti svojo narodnost, nasprotujejo nam Nemci z divjo srditostjo. Naravna posledica tega je bila, da so se Slovenci in Nemci razdružili in da je vsaka stranka začela podpirati svoje ljudi, kar je bilo za nas toliko bolj potrebno in toliko večje važnosti, ker se nismo borili samo s kulturno in gospodarsko močnejšim in po številu večjim nasprotnikom, nego tudi z drugimi, Nemcem naklonjenimi nam pa sovražnimi faktorji, katerim je v prvi vrsti prištevati nekatere uradnike, ki svoje animoznosti do Slovencev še sedaj ne morejo utajiti, nego se čutijo poklicane ohraniti nemštvu večjo veljavo nego mu pristojna v Slovincih. Princip, da gre domačinu prednost pred tujcem, naše gore listu pred Nemcem, obveljal je načeloma a kar se dostaja tega principa praktičnega izvrševanje, izpovemo odkrito, da je baš slovenska narodna stranka v tem oziru nekako mlačna in povsem nedosledna. Ustvarili smo si sicer lepo in tudi jako popularno geslo „Svoji k svojim“, a v praktičnem življenju se tega gesla držimo le od slučaja do slučaja, in to na lastno svojo škodo. V tistih krajih, kjer je slovenski element v manjšini in izročen milosti in nemilosti nemške večine, ondu se izvaja načelo gospodarske vzajemnosti še kolikor toliko dosledno, a kakor hitro si pribori narodna stranka v kakem kraju vsaj toliko veljavo, da je navidezno ravnopravna z Nemci, nemudoma pozabimo iz slovanske dobrosrčnosti in brezskrbnosti svoje principe in razderemo lastnoročno dobro organizacijo, ki smo si jo ustvarili za časa boja.

Kako vse drugače, uprav vzgledno za nas ravnaajo Nemci. V tistem hipu, ko se je začelo mej Slovenci in Nemci politično nasprotstvo, prenesli so Nemci ta boj tudi na gospodarsko polje, in ker so si ostali dosledni, imado danes izborna organizacijo in nam nasprotujejo uspešno.

Na Kranjskem ne čutimo tega nasprotstva v toliki meri, kakor v drugih kronovinah, kjer je slovenski živelj v naravni ali pa umetno narejeni manjšini. Na Kranjskem imamo „kranjsko hranilnico“, uzorno nemški zavod, ki se sistematično bojuje proti slovenski večini v deželi, tisti večini, katera ji daje največ dobička; mimo hranilnice pa tudi še nekaj drugih takih pangermanskih zavodov, naši Nemci in nemškutarji kupujejo večinoma samo pri svojih somišljenikih in podpirajo nemške podjetnike, a ker jih je po številu primeroma le malo, ne čutimo tega nasprotstva tako hudo, kakor je čutijo naši rojaki na Koroškem, Štajarskem in Primorskem.

V teh deželah so Nemci oziroma Italijani brezozirni in skrajni čas je, da začno Slovenci odločen odpor proti temu terorizmu. Slovan je v teh pokrajinah uprav boykotiran! Nemec in nemškutar oziroma Lahon kupuje vse svoje potrebščine, ako jih je sploh dobiti, samo in izključno pri Nemcu, gospodarski organizaciji Slovencev nasprotuje z vsemi mogočnimi postavnimi in nepostavnimi sredstvi, in z jekleno doslednostjo izvajajo princip, da ni dati Slovincu, seosebno pa Kranjcu, kruha ondu, kjer je Nemec odločilni faktor, pa da je slovenski kompetent tudi stokrat sposobnejši od nemškega. Rojaki naši osamosvojili so se sicer v nekoliko, a to še ne zadošča. Res, da kupuje Slovenec svoje blago kolikor toliko pri Slovincu, res da vsprejme v delo ali v službo, ako je mogoče, rajše narodnega človeka nego tujca, res da smo si ustanovili celo vrsto krasno uspevajočih posojilnic in tudi nekatere hranilnice — to je največja in najvažnejša pridobitev naša, prvi korak k emancipaciji od gospodarske zavisnosti — a to je še vse premalo!

Le pogledjmo Nemce. Ustanovili so si društvo „Südmark“. Doslej bil je ves gospodarski boj mej Nemci in Slovenci omejen, doslej podpirala je vsaka stranka samo svoje ljudi, ni pa skušala nasprotnike gospodarsko oškoditi v tem smislu, kakor nameravajo ustanovitelji „Südmarke“. To društvo nima dovolj sredstev, da bi pokupilo naš svet in naselilo na njem Nemce, dovolj jih pa ima, da kolikor toliko oškodi slovenske producente, zlasti vinograd-

nike. Solidarno s tem društom pa postopajo nemški časopisi, ki denuncirajo in obrekujejo vsakogar, ki je od njih odvisen in se še upa javno slovenski govoriti. Le proglejmo predala perfidnih listov à la „Grazer Tagespost“ in „Freie Stimmen“.

Temu se mora konec narediti! Klin s klinom, kdor tepe tega tepo, kdor išče ta najde! To so stari in dobri pregovori slovenski po katerih se nam je ravnati. Mi smo večinoma konsumentni in nemški fabrikantje odnesli so naših denarjev že milijone in milijone. Slovenski trgovec kupuje iz komoditete ali iz malomarnosti nemške fabrikate in jih plačuje drago, dočim bi lahko dobil češke izdelke, slavne po vsem svetu, za isto ceno! Usiljevalci nemških izdelkov polomijo nam dan na dan kljuko pri vratih in nadležni so tako, da bi moral, kdor se jih hoče znebiti, najeti posebnega hlapca, da bi metal agente iz hiše, a vzlic temu opominjamo narodne trgovce z nova: Osamosvojite se! Kupujte samo slovanske izdelke, ravnajte se po besedah Tugomerovih: Trvd bodi, neizprôsen, mož jeklen!

Državni zbor.

Na Dunaji 12. februarja.

Zopet burna seja. Kakor v predzadnji seji naglašalo se je tudi v včerajšnji slabo gospodarstvo družbe in videlo, da vsem nasprotnikom kakor prijateljem zakonskega načrta nedostaja prave zaupnosti do uprave in do zadostnega upliva državnega nadzorstva na družbo. V jedni točki, v podpori in ohranitvi parobrodarstva na Dunavu so si vsi jedini, a v izvedenju te namere, kakor to zahteva državni ugled in izdatna koristna podpora plovstva, niso jedini. Sosebno poslanci obdunavskih pokrajin nasvetujejo sedaj to, sedaj ono, da se povzdigne parobrodarstvo, a nasvet za nasvetom pada pod klop. Vidi se, da bode ostal konečno vender le jedin načrt vlade in se vsprejel.

Ob 10¹/₄ uri dopoldne otvoril je predsednik dr. Smolka 113. sejo tekočega zasedanja in zajedna naznanil, da se na predlog dr. Luegerjev voljeni presodni odsek vsled nesklepčnosti ni mogel konstituirati, kar se je tudi pri drugih odsekih

LISTEK.

„Od pluga do krone“.

(Zgodovinski roman iz minulega stoletja. Preprostemu narodu spisal Jakob Bedének.)

V nas ni zanimanje za literaturo že davno več tako živo, kakor je bilo časih. Javno življenje absorbira vso našo pozornost, kajti to, kar se vrši pred našimi očmi, osebe, katere delujejo v javnosti, nas mikajo dosti bolj kakor tiste, katere je rodila pesnikova fantazija. Časih je bila književnost jedino zavetišče naših narodnih teženj, pesniki in pisatelji pa jedini narodni zagovorniki, toda tisti časi so minoli in ni nam treba žalovati po njih. Literatura postala je tudi v nas umetnost, katera ne služi več posamnim namenom. Nova doba uplivala je pa tudi na občinstvo. Svet se bavi sedaj le bolj s političnimi, gospodarskimi, socijalnimi in tehničnimi upravljanji in velevažne te stvari zmanjšale so zanimanje za književnost sploh, zlasti pa za beletristiko kaj izdatno. Te razmere se bodo s časoma gotovo izpremenile, že zato, ker je književnost sila važen kulturni faktor in ne samo sredstvo, s katerim si kratijo čitatelji dolgčas, niti pomoček za vzdrževanje brumne poslušnosti.

V nas Slovincih je pa še nekaj drugih uzrokov, zbok katerih se narodno občinstvo ne zanima za domačo književnost v toliki meri, kakor bi se to godilo v normalnih razmerah. Zašli bi predaleč, ako bi hoteli navesti in podpreti vse te uzroke, a ker je nanesla prilika, da poročamo o novem slovenskem romanu, bodi nam dovoljeno, omeniti na kratko jednega teh uzrokov, tistega, ki se tiče pisateljev.

Kakor je vse naše politično, socijalno in gospodarsko življenje okuženo nemškega duha, takisto tudi naša književnost. Kadarkoli se je v Nemcih izpremenil literarni pravec, vselej je to tudi uplivalo na naše pisatelje, razloček je le ta, da smo krenili na dotično novo pot vedno šele tedaj, kadar so jo bili Nemci že zopet ostavili. Da je to velik in nevaren nedostatek, spoznali so naši pisatelji že zdavna in skušali so se osamosvojiti. Stopili so na narodna tla, jeli so zajemati snovi iz realnega življenja, niso se pa mogli emancipovati vseh tistih estetskih nauk, katere so z velikim trudom izmislili nemški filozofi v največje posmehovanje stvarjajočih umetnikov. Slehari slovenski pisatelj je sicer osvedočen, da bodi literarno delo, zlasti roman, zrcalo, v katerem je videti refleks sodobnega življenja, ni jeden pa ni toli pogumen, da bi se

ravnal po naravnih konsekvencijah svojega prepričanja, da bi zavrgel priučene estetske in časih tudi stanovske predsodke, da bi po Goethejevem nauku zajel „in's volle Menschenleben“ in nam podal pristno in resnično sliko domačega življenja, ne zmeneč se za očitnja tistih množ, katerim je Kristof Šmid genijalen umetnik. Stritar ucepil je pisateljem našim nazor, da je svet slabo urejen in da je umetnika etična dolžnost presnovati ga; vsak, kdor piše, sodi, da mu je „die Welt zu bessern und zu bekehren“, žal, da dotičnik niti sam ne vé, v katerem zmislju naj ljudi poboljša in k čemu naj jih spreobrne in to je uzrok, da so dela naših pisateljev le na pol pristne in na pol resnične slike domačega življenja.

Motil bi se, kdor bi mislil, da namerjam zagovarjati ali priporočati moderne umetniške principe, naj se že zovejo realizem, naturalizem ali verizem. Ne! Vsi ti principi vzrasli so na tujih tleh in so posledica nam tujih razmer. Za nas Slovence velja splošno pripoznano ali malo upoštevano načelo, da določajo zdravi književnosti pravec le tiste ideje, ki se kristalizujejo iz domačega materijalnega življenja. Kadar se bodo slovenski pisatelji ravnali po tem, kakor rečeno splošno pripoznanem načelu, tedaj segla bode tudi domača publika po slovenskih knjigah; dokler bode pa moralo občinstvo

često prigodilo. Zato prosi člane tega odseka, da se konstitujejo po završeni seji.

Na to uvede v obravnavo § 1. dunavske parobrodne podporne predloge, ki določa, da ima parobrodna družba kakor doslej tudi nadalje pod sedaj navadnimi pogoji oskrbovati dnevni osebni promet s parniki na glavni reki od Pasova do Tebna.

K besedi oglašijo se proti točki posl. Ebenhoch, Liechtenstein in Kajzl, za pa Spann.

Prvi govornik Ebenhoch izjavi v svojem in svojih konservativnih tovarišev iz gorenje Avstrijske imenu, da niso bili nikdar za podporo družbe, ki je toli nezashšano nemarno gospodarila.

Pač pa da so glasovali za prehod v podrobno obravnavo, ker je trgovinski minister izjavil, da je kratko malo nemogoče, da bi plovilo c. kr. avstrijsko brodovje po Dunavu. Potrebno bi bilo torej, ali udati se tretjemu ali pustiti, da preneha ves Dunavski promet, kateri je že za rimskih časov jel cveteti. Zaman bi bili tedaj stroški, katere je njegova dežela darovala za Dunavsko regulacijo in za pristanišče v Lincu, opustošili bi se s tem pridunavski kraji in Dunav izgubil bi svoj pomen.

Iz vseh teh uzrokov glasovali so — podpora prijazno, a za to želijo, da parobrodarska družba osebni promet do Pasova ne vzdržuje le bodoče desetletje, marveč za ves čas svojega obstanka in da se vsprejme dotični predlog poleg že oglašene resolucije.

Trgovinski minister Bacquehem odgovarjač predgovorniku omeni, da ne bode možno vsprejeti njegovega predloga, ker bi zaviral sklep pogodbe. Parobrodna družba je že večkrat hotela opustiti vožnjo nad Dunajem, ker jej naraščajo od nje le stroški, ki bi jo v slučaju, da se pogodba ne sklene, primorali že bodoče leto izvesti svoj namen. Pogodba pa bode to ovirala vsaj 10 let in po pretečenem času bode družba, ako jej dotlej vozarina donese pokritje, gotovo nadaljevala vožnjo. Poslanci gorenjeavstrijski naj bodo osvedočeni, da bode vlada vsekakor skrbela za blagor dežele.

Naslednji govornik posl. Spann opira se na izjavo Ebenhochovo in ponavlja željo, da se parobrodarstvo od Dunaja do Pasava zopet uvede v prejšnjem obsegu in oživi na ta način krajevni promet po Gorenji-Avstriji.

(Keneč prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. februarja.

Državni zbor.

Specijalna debata radi subvencije Dunavski parobrodni družbi se vrši še dosti mirno. Govorili so že Ebenhoch, Liechtenstein in marki Bacquehem. Liechtensteinov govor je v toliko važen, ker je znova podkrepil trditve in očitauja Luegerjeva. Sekcijski načelnik Bazant skušal je pobiti Luegerja in Liechtensteina, a tudi kar je on iznesel pred zbornico ni dokaz, da so Luegerjeve trditve neresnične. Vladni zastopnik napadal je tudi Luegerja osebno tako, da bi mu napadenec mogel odgovoriti to, kar je odgovoril Bacquehem: „Vi me napadate, kakor kak Dunajski židovski list, brez argumentov; sedaj Vas poznam“ —

kupovati tuje blago, da najde to, kar se mu slovenski pisatelj podati ne upa, dotlej bode hirala književnost naša, na veliko radost nemških knjigotržcev.

Da je to, kar smo doslej povedali, do pičice resnično, potrja Jakoba Bedénka „priprostemu narodu“ namenjeni „zgodovinski roman iz minulega stoletja“ — „Od pluga do krone“, o katerem smo v resnih listih čitali laskave ocene, ki se nam pa zdé le malo upravičene.

Bedének stavlja si je nalogo, popisati v obliki romana življenje slavnega našega rojaka Jurija Vege, in ker je vedel, da ta snov za roman ni posebno prikladna, ali vsaj težko porabna, pritaknil je naslovu še dodatek, da je roman namenjen priprostemu narodu. Navzlic temu dodatku sodili bomo Bedénkov roman zgolj z umetniškega stališča, ker smo prepričani, da morajo biti umetniško dovršeni tudi tisti spisi, ki so namenjeni priprostemu narodu.

Roman Bedénkov je sicer precej obširen, a Jurij Vega sam ni niti najvažnejša niti sploh najzanimivejša oseba tega dela. Pisatelj nam predstavlja Vege le bolj poredkoma, a še tisti prizori v katerih nastopa, so zanj le malo karakteristični. Vsakdo je pričakoval, da nam bode Bedenek predstavil genijalnega moža, kateremu se je boriti z

Nemške šole v čeških mestih.

Kakor nam usiljujejo pri nas, kjer je le peščica Nemcev, povsod nemške šole, tako so sedaj začeli ravhati tudi na Češkem. Celo v izključno češkem mestu Kraljevi dvor ukrenil je deželni šolski svet ustanoviti nemško dvorazrednico. Staročehi so valed tega posebno pobiti, zakaj baš oni so pripomogli, da se je razdelil češki deželni šolski svet v dve sekciji, in sicer na podlagi Dunajskih punkcij. „Politika“, gotovo zmeren list, piše, da je v deželnem šolskem svetu odločila gledé te šole „uniformovana“ večina, na višji ukaz, da je dež. šolaki svet Čehom sovražen in le Nemcem naklonjen, in da se bode ta zadeva spravila v dež. zboru v pogovor, kar gotovo ne bo dobro uplivalo na rešitev punkcij. —

Ogersko ministerstvo.

Jedva je poteklo nekaj dnij, kar se je mudil ministerski predsednik grof Szapary v Temešvaru in tam na polna usta slavil sijajni uspeh zadnjih volitev, že dohajajo vesti, da bode grof Szapary odstopil. Te dni mudil se je Szapary na Dunaji in bil pri cesarju večkrat v avdijski. Takisto bil je večkrat v avdijski tudi minister Szögyönyi, kateremu je bilo ponudeno mesto ministerskega predsednika ogerskega že po odstopu Tisze, a sedaj poznan je bil tudi veliki župan Požunski grof Zichy na Dunaj. Oficiozni listi sicer trde, da so vse te kombinacije neresnične, toda oficioznim listom dan danes nihče več ne veruje. Sicer bomo pa kmalu videli kako in kaj.

Vnanje države.

Srbske razmere.

V zadevi interpelacije zaradi iztiranja kraljice Natalije ukrenil je radikalni klub po dolgi in hudi debati, da bode glasoval za motivirani dnevni red kakor je to želela vlada. Navzlic temu, za vse člane kluba obveznemu ukrepu, je bilo jako mnogo radikalnih poslancev pri glasovanju odsotnih, drugi pa so glasovali kar naravnost proti klubovemu sklepu. Celo predsednik skupščine, jako uplivni Katić, glasoval je proti vladi, kar je vzbudilo silno senzacijo. Splošno se sodi, da bode Pasić dal ostavko, akopram vsa radikalna stranka ne premore moža, ki bi ga mogel nadomestiti.

Francoske stranke.

Katoliški in revolucionarni socijalisti francoski so se združili in bodo pri bodočih volitvah skupno delovali. Ta združba ni za nobeno stranko posebno častna, za katoliško pa še menj, kakor za revolucionarno. Vodje klerikalne frakcije potujejo v departementu Nord in trosijo ogromne svote, da bi zagotovili svojemu kandidatu večino. — Tudi imperijalisti in bivši boulangisti združili se bodo na demokratsko-plebsicitarni podlagi in se nazivali „Alliance nationale“. Ta stranka zahtevalo bode revizijo ustave in se potezala, da bode načelnik države voljen po plebsicitu, da bode odgovoren in da imenuje samo take ministre, ki niso člani parlamenta. Sodimo, da ta konfuzna stranka ne bo dolgo živela.

Maroko.

Pri nemirih v Tangeru prisvajala si je Francija pravico intervencije, valed česar se je sultan marokanski pritožil pri drugih evroskih velesilah. V Parizu se sodi, da je sultana marokanskega nabujskala Anglija, a vzlic temu ne vznemirja sultanova pritožba merodajnih faktorjev francoske politike kar nič. Ministerstvo je že jedenkrat v zbornici izjavilo, da zmatra to zadevo kot stvar algirske policije, katera se bode ravnala tako, kakor jej velevala interes Algira oziroma Francije, ne zmenec se, je-li to sultanu marokanskemu in Angležem čez voljo ali ne.

osebni in načelnimi nasprotniki in s predsodki tiste dōbe, kateri se pa navzlic vsem zaprekam, ki se gomilijo pred njim, venderle popne „od pluga do krone“. V romanu vidimo sicer Vego kot malega dečka na ptičjem lovu, potem kot dijaka v Ljubljani, kjer si po svoji marljivosti in izredni nadarjenosti pridobi naklonjenost učiteljev, vidimo ga kasneje kot inženirja, ki se baje bori s predsodki odločujočih faktorjev in visokorodnih tekmecev — Bedének nam to le pripoveduje — kot ženina Anice in potem kot častnika, slavnega učenjaka in barona na mnogih mestih, končno tudi kot nesrečno žrtev cigana Janoša, toda simpatičen nam ni nikjer, nikjer ne vidimo psihološke motivacije, pisatelj nas nikjer ne prepriča, da se je vse, kar se je zgodilo, tudi moralo zgoditi baš tako, in nič drugače.

To je gotovo nedostak, katerega ni moči utajiti, kajti Bedénkov Vega ni junak, ki se je popel od pluga do krone iz lastne sile, njega spravilo so na odlično mesto srečne okolščine, vsa za sluga njegova je le, da je bil nadarjen, delaven in pošten. To so sicer jako lepa svojstva, katera so se vedno visoko čislala, toda junak romana, kateri se z drugimi lastnostmi ne more izkazati, je — banalen.

V druge posamnosti se ne bomo spuščali,

Dopisi.

Iz Idrije 12. februarja. [Izv. dop.] (Dr. Fr. Gross.) Ker vidim, kako se je na dalje cenil pokojni dr. Gross, zato mislim, da ustrežem, ako priobčim nekoliko vstic o zadnjih dnevih pokojnika in kako smo ga spremili k zadnjemu počitku.

Doktor Gross je žalibog le malo časa bival mej nami. Prevzel je vodstvo našega sodišča o vseh Svetih. Posvetil se je temu delu s tako silo, da je koj obrnil občno pozornost ná-se. Njegove uradne ure so se pričele na vse zgodaj in nehale pozno na večer, tako jeden kakor drugi dan. O tem, kako ravna s strankami, se je čula sama hvala. Znancev ni iskal, morebiti že zaradi tega ne, ker je dnevne ure imel v uradu vse polno opravila. Vender pa se je bil koj vsem priljubil, ker je bil z vsakim, ki ga je ogovoril, prijazen in olikanega obnašanja in ker se je kmalu spoznalo, da je dr. Gross resen in blag človek. Življenje je imel tu jako preprosto. Če ni bil v uradu, šetal se je, le sam. Zvečer je bila njegova družba čitalniški glasovir, na katerem je sviral sam in v temi. Gotovo pa bi bil dr. Gross udeleževal se tudi družbenega življenja, da mu ni najprvo prošli mesec umrla njegova jedina sestra. Nekaj dnij potem, dne 24. preteklega meseca, pripetila se mu je, kakor ste poročali, tista nesreča na drsališči. Po padci se mu je izpahnila desna noga in odslej je bil navezan na svojo sobo. Dajal si je na dom priuhati sodne akte, da jih je reševal. Dne 6. t. m. zadelo ga je pa usodepolno naključje. Prijatelj dobremu zraku pripelje se v svojem sobnem vozičku k oknu ter je odpre. Pri odprtem oknu in toplem zimskem solnci začne pregledovati sodne akte in v tem — zaspi. Ko se prebudi, opazi na svojo grozo, da je v tem položaji prespal cele — štiri ure. Čutil je tudi, da ga že bōde. Pozvani zdravnik je takoj spoznal grozni položaj ter dru. Grossu ukazal popolno mirovanje. V nedeljo ni smel nihče k njemu; imel je že uneto desno krilo pluč. V ponedeljek pa se je dokaj dobro počutil. Na večer je poslal po jedilo. A ko se postrežnica vrne, potoži jej dr. Gross, da mu je jako slabo ter jo pošlje urno po zdravnika. Zdravnika je postrežnica že na cesti dobila, a ko ustopita na to v dr. Grossovo sobo — najdeta blagega bolnika že mrtvega. Zdravnik g. dr. Netošil je konstatiral, da se je kri iz aorte valed aneurizme bila razlila. Bilo je to o polu 8. uri zvečer.

Ko je potem zapel mrtvaški zvon, zaplakala je vsa Idrija, premagana od tragične usode, kateri je podlegel njen ljubi sodnik, dr. Gross, ki je prišel umret v naše mesto. Rado se je vse storilo, da se je pripravil lep mrtvaški oder in dostojen pogreb odličnemu pokojniku, ako tudi so mu bili odsotni sorodniki in bližnji prijatelji. Ležal je na mrtvaškem odru v uradniški uniformi z malo izpremenjenim licem. Takoj so mu položili lepe vence: okrajno sodišče, notarijat in čitalnica iz Idrije. Trumoma so hodili ljudje iz mesta in okolice kropit ga in malokdo se je vračal brez solza od njegovega odra. V dan pogreba, v torek so prišli še venci iz Ljubljane

 Dalje v prilogi.

dovolj tōdi, ako omenimo le nekatere posebno markantne stvari.

Zadnji dan predno ostavijo gojenci jezuitskega zavoda, mej njimi tudi Vega, svoje učitelje in hišo, v kateri so prebili mnogo časa, maščujejo se strogemu in zato nepriljubljenemu učitelju, in to na način, kakor se maščujejo samo vojaki kakemu surovemu korporalu. Mogoče je sicer, da se je to res tako pripetilo, kakor nam pripoveduje Bedenek, verjetno ni, a tudi karakteristično ni, niti za tisti čas sploh, niti za šolske razmere, najmanj pa za Vego. —

Povsem neumevno je tudi razmerje mej Vego in Selanovo Anico, kateri se Vega odpové, neumevna izredna krotkost in uprav svetopisemska potrpežljivost Vegina, ko se poteza za red Marije Terezije, skratka rečeno: Bedenekov Vega ni nikak ideal, niti sploh junak romana.

Bedének krstil je svoj proizvod „roman“ in potrudil se je tudi, postaviti ga na širjo podlago. Mimo Vege, je še cela vrsta drugih oseb, katerih zgodbe nam popisuje pisatelj. Te osebe niso čisto niti v najmanji zvezi z glavnim dejanjem, in nas le malo zanimajo. Gotovo nam je hotel pisatelj podati veliko sliko tedanjih socialnih razmer, kmetskih, meščanskih, vojaških in sploh avstrijskih. Tudi to

in sicer: Od Glasbene Matice pevskega zbora, od rodbine dež. sod. svetnika Vencajza, od rodbine dra. Ivana Tavčarja in posebno lep od dra. Valentina Krisperja. V dan pogreba so prišli tudi trije sorodniki pokojnikov, med njimi njega mati iz Nazareta, katera je nepopisno srčno žalost razodevala. Ob 4. uri popoldne je bil ob jasnem nebu pogrebni spreved, jeden največjaštnih, kolikor jih je Idrja videla. Pred krsto je šla rudniška godba, društvo ognjegascv z venci, kor veterancev in čistita duhovščina. Krsto so nosili veteranci in ob strani so svetili ognjegasci. Za krsto so stopali sorodniki, potem gg. sodna uradnika v uniformah. višji rudarski svetnik g. Plamenik, gg. notar Hanss in koncipijent Tschech, gosp. dr. Majaron iz Ljubljane, gg. adjunkt dr. Babnik in komisar Župnek iz Logatec, g. komisar Lapajne iz Postojine, župan g. Didič z občinskimi svetovalci, na to vsi gg. rudniški uradniki v uniformah in dolga vrsta Idrijskega prebivalstva in okoličanov. V pokopališki cerkvi so Idrijski pevci, ko se je bilo truplo blagoslovilo, zapeli „Nad zvezdami“ in potem, ko se je krsta spustila v grob, še „Blagor mu“. Godba, ki je mej sprevedom svirala, zaigrala je tudi ob grobu in po molitvah začul se je trikratni strel z bližnjega hriba pokojniku v slovo. Vse to je neizrečno ganilo vse navzočne, gospe in gospodične pa so na glas jokale.

Tako smo se poslovili za vedno od svojega velečenjenega dra. Grossa. Grob, ki pokriva na desni strani pokopališke cerkve tako vrlega moža, ostane dika našemu smrtnemu vrtu. Obilni prijatelji pokojnikov naj bodo prepričani, da bode Idrja ta novi grob čuvala in ga imela v svojem varstvu, svesta si, da ima pod njim jednega svojih najboljših uradnikov in Slovence s preredkim značajem. Blagemu dru. Grossu še jedenkrat: Slava! X.

Iz Vipave 12. februarja. [Izv. dop.] Naše narodno društvo, katero je koncem pretečenega leta tako opešalo, da se je bilo skoro bati, da propade, povzdignilo se je vsled delavnosti novega odbora do one veljave, ki jo je imelo nekda. O tem prepričal se je lahko vsakdo, ki je bil navzoč pri veselici na svečnico dne 2. februarja t. l. Dasi-ravno je celi dan deževalo, došlo je vendar toliko občinstva, da je bila čitalnična dvorana natlačena do zadnjega kotička.

Prvo razveselili so nas z lepo ubranim petjem naši domači pevci pod vodstvom vrlega in mnogo-zasluznega pevovodje gospoda Pogacnika. Posebno krasno je pel mešan zbor pesmi: „Na gore“ in „Želje“; na občno zahtevanje morali so obe pesmi ponavljati.

Balado: „Rabeljsko jezero“, deklamovala je gospica Vekoslava Bizajl izredno dobro; pokazala je s tem, da je izvrstna deklamovalka.

Kaj naj pa rečem o igri „Dva gospoda, jeden sluga?“ Gotovo mi bode vsak, ki je navzoč bil, pri-trdil, da je bila nad vse dobro igrana. Sluga Ivan (g. Albin Perhavec) skazal se je tu pravega mojstra in igral prav dovršeno. A tudi gospica Vekoslava Bizajl, gospa Tomšičeva in gosp. Tomažič pokazali so se kot izvrstni igralci. Osobito zaslužita gg. Bizajlova in Tomšičeva vso hvalo in priznanje, ker sta kljub temu, da se je do zadnjega od neke strani

se mu ni posrečilo; nekateri kmetski tipi sicer niso slabi, večinoma pa so po neresnični. Kje, za Boga, je živel v minolem stoletju kak berač Matevž, bivši šestošolec, torej za tedanje razmere jako izobražen mož! Bedenek sploh ne ume karakterizovati. Kako pusti in neprikupni so njegovi kmetje, kako neslani njih dovtipi, kako nenaravno, nekako nedeljsko njih govorjenje. Takšni, kakor kmetski ljudje, pa so v Bedenkovi knjigi tudi mestjanje in vojaki, domačini in tuji.

Navedli bi lahko še celo vrsto nedostatkov, važnih in nevažnih, a mislimo, da bode že to dovolj, da podpremo svojo sodbo o tem brezdomno iz dobrega namena pisanem delu. To, kar nam je podal Bedenek, ni roman, to je priprosta in ne posebna zabavna povest brez umetniške vrednosti. Slovenski kritiki priporočali so to povest kot patrijotično in primerno preprostemu narodu. Kolika je Bedenkovega romana pedagoška vrednost, o tem naj sodijo tisti, ki so v to poklicani, kar se pa dostaje patrijotične tendence, mislimo, da je to za literarno vrednost takega dela povsem irrelevantno. Kritika upraša le, imali pisatelj kaj talenta ali ne. Je-li ta talent patrijotično ali kako drugače pobarvan, to je važno pri podelitvi redov in dobrih služb, nikakor pa ne pred literarno kritiko. M.

ruvalo proti čitalnici, vendar stanovitni ostali. Pokazali sta s tem, da se tam, kjer treba v korist narodu delovati, ne ustrašita ničesar. Čast jima!

Omenim naj še, da se je vršilo pred plesom srečanje različnih dobrotkov. Tu so zopet naše narodne gospice prevzele sitno nalogo razprodajanja številč za srečanje in nabrale čitalnici nepričakovano veliko svoto denarja. Bodi jim zato izrečena najiskrenejša hvala!

„Goriški septet“ sviral je tako izvrstno, da da nas je še le jutranja zora opominjala, da je čas iti k počitku.

Bleiweisova slavnost slovenskega akademičnega društva „Slovenija“ na Dunaji.

„Mi vstajamo in vas je — strah!“

V kratkem bode 44. let, kar je došla slovenska deputacija iz Ljubljane — na čelu ji nepozabni Bleiweis — na Dunaj, da se pokloni nadvojvodi Ivanu, pozdravi „aulo“ in se seznani s pomočjo odličnih članov Dunajske „Slovenije“ z zastopniki drugih narodov slovanskih.

V salonu Valentina Bleiweisa spoznal je naš ranjki „oče“ dr. Riegerja; tamkaj so si deputacije naroda češkega, hrvatskega in slovenskega prvič podale roke v vzajemno postopanje in tamkaj so se zjednili po pretečenem tisočletju zopet prvič južni in severni Slovani, ter se pobratili v srci nemških poljan, v sredi nemškega, a tedaj Slovanom prijaznega Dunaja

A prezgodaj došla je bila pomlad, prebitro pričelo je kliti in razvijati se bujno cvetje, — silna burja pobrila je bobotne livade mladega sanjarstva, silna slana pomorila je cvet. Solnčni dnevi so ponehali in pred poletjem prišla je ostra, mrzla jesen, katera je uničila še zadnje bilke. Le malo krepkih stebel ostalo je še na poljani mladih marčevih nad.

Dunajska „Slovenija“ je umrla in slovensko življenje v stolici je do mala ponehalo. V domovini je pa ostal orjak, dr. Janez Bleiweis, ki je prebil vse viharje, prestal vsako reakcijo in trden, železen mož delal neutrudno do pozne starosti.

Pod njegovim vodstvom okrepil in konsolidoval se je naš rod. Slovensko življenje razcevalo se je po vseh krajinah, kjer stanuje Slovenec — ne prebitro, nenaravno, marveč od leta do leta počasi boljše se je naš položaj, v naravnem razvoju svojem noseč gotovost častne bodočnosti.

Z veselo zavestjo, da je storil za narod kar možno, zatisnil je starina Bleiweis oči — da, še z večjo, da ga je namreč probudil v življenje za daljno bodočnost.

Tudi Dunajski Slovani oživali so se zopet in ne malo pripomogel je moralni ugled iz domovine, da se je ustanovilo leta 1869. zopet akademično društvo „Slovenija“, ki je mej prve svoje častne člane izvolilo pokojnega Bleiweisa.

Tudi ideja slovanske vzajemnosti, ki se je porodila leta 1848. na Dunaji, prešla je v kri rodovom slovanskim in se pojavljala v zadnjih letih vedno česče. Temu pa je najboljši dokaz zadnja slavnost „Slovenije“.

Ko se je razglasila po Dunaji vest, da hoče „Slovenija“ ob desetletnici Bleiweisove smrti prirediti spominu njegovemu slavlju, tekmovali so vsi Slovani, posebnost pa Čehi in Hrvatje, v ljubavi do nas. „Slovanska beseda“ in „Slovansko pevsko društvo“ obljubila sta nam svojo pomoč in podvzala se nam biti na moč uslužna. V prostorih prve priredile so se s sodelovanjem čeških in hrvatskih dijakov množno obiskane plesne vaje in zabavni večeri, kateri so seznanjali mladež slovensko z vsemi najboljšimi sloji občinstva slovanskega. Drugo pa je vežbalo svoj mešani zbor, da sodeluje ob slavlju. Pobratimi Hrvatje „Zvonimirovci“ vadili so svoj številni tamburaški zbor, v „Sloveniji“ sami pa se je ustanovil domač moški zbor 24 pevcev-Slovencev pod častnim pevovodjo g. Jifikom.

Slavnost obetala je povsem biti sijajna in vredna ustopiti v kolo uglednih zabav Dunajskih, a prekosila je daleko vse nade in želje. S ponosom sme beležiti „Slovenija“ 8. dan februarja l. 1892. v svojo spominsko knjigo, kajti po soglasni sodbi vsega občinstva presegala je daleko vse jednake slavnosti in se uvrstila s tem v vrsto društev, ki prirejajo najuglednejše in najsijajnejše zabave v slovanskih krogih Dunajskih. Nadkriljevala je zahteve občinstva in si s tem priborila poseben ugled.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Requiem za dr. Grossa,) katerega naj se blagovolé udeležiti vsi prijatelji in znanci blagega pokojnika, bode v ponedeljek ob 8. uri jutraj v stolni cerkvi pri sv. Nikolaju.

— (Slovensko gledališče.) Zaradi bolezni g. Danilove ne bode se predstavljaja jutri nazznanjena igra „Materin blagoslov“, nego obče priljubljeni „Revček Andrejček“. — Ustopnina je znižana. Brez dvoma bode torej gledališče polno.

— (Na srednjih in ljudskih šolah) sklenili so danes prvi semester s povoljnim uspehom. Tako je n. pr. na c. kr. nižji gimnaziji mej 355 učenci 52 odličnjakov, a drugi in tretji red dobilo je vkupaj 61 učencev.

— (Pevce in prijatelje petja) opozarjamo na jutrajšnji občni zbor slovenskega pevskega društva „Ljubljana“, ki se bode vršil v čitalnični restavraciji ob 1/2 11. uri jutraj.

— (Koncert Koczalski.) Sedemletni virtuoza na glasoviru, Perzijskega šaha dvorni pianist Raoul Koczalski, o katerem smo že imeli priliko govoriti v našem listu, koncertoval bode prihodnjo sredo v Ljubljani. Na Dunaji in povsodi, kjer je igral fenomenalni mladi umetnik, divili so se prvi glasbeni kritiki toliki spretnosti in tolikemu razumu pri taki mladosti.

— (Nov stavbinski obrt.) Gosp. Viljem Treo, stavbinski mojster in arhitekt, bivši tehniški vodja kranjske stavbinske družbe, ustanovil je svoj lastni stavbinski obrt in odprl pisarno v svoji hiši na Marije Terezije cesti šte. 10.

— (Zemljevid kranjske dežele.) V včerašnjem „Slovencu“ vabi Zagrebška tverka Jahnz & Genzić k naročbi vojvodine kranjske zemljevida, ki izide marca meseca. Če ta zemljevid ne bode bolji kot njegov nemški brat, ki je izšel lanske jeseni, potem ni vreden priporočila, ker je v tehničnem obziru ponesrečena kopija „generalne karte“ vojaško-zemljepisnega zavoda, katere original stane le 60 kr.

— (Koliko Ljubljana na leto potrebuje.) Po uradnem izkazu se je leta 1891 dacu podvrženega blaga v Ljubljano pripeljalo: 5088 litrov ruma, araka, rozolije, likerja, 1148 hektolitrov žganjeva, 619 hektolitrov žganja, 15.863 hektolitrov vina, 2194 hektolitrov vinskega mošta, 228 hektolitrov sadnega mošta, 19.817 hektolitrov pive, 870 hektolitrov kisa, 3.906 volov, bikov, krav in telet nad jedno leto starih; 7260 telet do leta starih, 2232 ovac, ovnov, koz, kozlov in kostrunov, 2740 jagnjet, kozličev in prašičkov do 5 kilogramov težkih 257 prašičkov od 5 do 19 1/2 kilogr. težkih, 7139 prašičev nad 19 1/2 kilogr. težkih, 498 metr. stotov svežega, nasoljenega in prekajenega mesa, salam in klobas, 13.914 puranov, gosi, rac in kopunov, 45.827 parov kokoši, piščet in golobov, 218 srn in divjih koz, 1.719 zajcev, 202 kilogramov razsekane in črne divjačine, 122 fazanov, divjih petelinov in divjih kokoši, 304 gozdnih jerebic, kotornov, divjih gosi, divjih rac, kljunačev in divjih golobov, 27 lisk, kozic in potapljavk, 38 ducatov drozgov, brinjev, prepelic in škornjancev, 6767 kilogr. rib in školjk iz morja, rek in potokov, potem ribjih iker v olje vloženih sardin in sardel. 13.823 kilogr. klinov navadnih morskih rib, polenovk, slanikov, rakov, polžev, žab in ostrig. 1520 metr. stotov riža, 47067 metr. stotov moke, pšena, škroba, vsakovrstne pekarije, sladkorja, malega kruhka in suhorja; 6393 metr. stotov ovsa v zrnji, 26423 metr. stotov sena, slame in otrobov, 391 metr. stotov zeljenjave, 9236 metr. stotov svežega sadja, 328 metr. stotov suhega in vloženega sadja, 656 metr. stotov masla, stearinovih in lojevih sveč, 28 metr. stotov loja in tolšče, 413 metr. stotov svinjske masti, sala in slanine, 356 metr. stotov mila, 511 metr. stotov sira, 1.470.449 jaje, 1463 metr. stotov konopnega, lanenega in ripsovega olja, 7810 kilogr. oljkovega, mandeljnovnega in orehovega olja, 30035 kubičnih metrov trdih drv, borovega in brinjevega lesa, 8325 kubičnih metrov mehkih drv in butaric, 2187 metr. stotov oglja, 246.963 metr. stotov premoga in kakaša.

— (Ponesrečil je) predvčeranjim zvečer na postaji v Rakeku železniški sprevodnik Aleksander Vidrič iz Ljubljane. Ko se je hotel podati na svoje mesto, spodrsnilo se mu je in padel je tako nesrečno pod kolesa, da so ga našli mrtvega, ko so na njegov klic „na pomoč“ ustavili vlak. Bil je oženjen.

— (V Šišenski čitalnici) nadaljeval bode jutri g. profesor A. Müller svoje zanimivo znanstveno predavanje o barju. Začetek ob 3. uri popoldne. Gotovo bode tudi to predavanje ugajalo poslušalcem, kakor prejšnja dva.

— (Domačo zabavo) s plesnim venčkom priredi g. Franzot v Koslerjevi pivovarni, kakor je razvidno iz oznanila v današnji številki.

— (Iz Logatca) se nam piše: Danes, dne 10. februarja, poročil se je gosp. France Arko, trgovec v Dol. Logatcu, z gospo Katarino Burger rojeno Šemerl, posestnico iz Postojine. S težkim srcem zapustiti mora gotovo gospod Arko Logatec, saj, kamor stopi, povsod spominja ga sad njegovega večletnega dela, neumornega prizadevanja, posvečenega ljudski koristi. Ljudski zastopnik bil je v kraj. šolskem svetu in v občinskem odboru, pred časom občinski tajnik, do zadnjega vestni in uneti blagajnik Logaške posojilnice, za povzdigo umnega gospodarstva in kmetijstva in zlasti sadjereje pa je učinil toliko, da se ga bodo naši potomci spominjali še pozna leta. Ker je bil zveden tudi v administrativnih in pravnih stvareh, zbirali so se vedno moške krog njega, da so slišali pametno besedo iz njegovih ust. Bil je prijatelj kratki poravnavi in ne dolgih pravd. Zaradi njegove odločnosti in nesebičnosti spoštovan in ljubljen je bil od vseh. Težko ga bode Logatec pogrešal, a to nas tolaži, da pride v kraj, kjer bode zamogel svoje zlahtne misli nadalje uresničevati. Gr.

— (Umrli je) v Slovenjem Gradci č. gosp. Simon Črnoša, župnik, v 70. letu svoje starosti. Naj v miru počiva!

— (Samomor.) Blizu Sevnice obesil se je tamošnji železniški čuvaj A. K. Ostavil je vdovo in osmero otrok v največji bedi.

— (Angleška kolonijana Koroškem.) V Rožeku na Koroškem kupil je „Anglo-Austrian-club“ v Londonu kneza Lichtensteina graščino in jo bode priredil angleškim zahtevam primerno za posamične angleške potovalce in za cele rodbine. Od tam prirejali se bodo izleti v krasno okolico Rožeško in tudi dalje po deželi. Tudi neko drugo graščino vzel je omenjeni klub v isto svrbo v najem in hoče privaditi angleške potovalce na krasne gorske kraje posebno na Koroškem in Tirolskem.

— (Pevsko društvo v Barkovljah) ima svoj tamburaški zbor, na katerega je lahko ponosno. Preteklo nedeljo zvečer je ta zbor, ki šteje 17 moških, večinoma prostih delavcev, na občno zadovoljnost sviral v razširjeni krasni dvorani tamošnjega obrtnega društva. — V nedeljo 21. t. m. bode imelo to pevsko društvo veselico s petjem, igro in plesom.

— (Istersko vino.) Ker se vino vedno bolj draži, in je dobrega težko dobiti, opozarjamo kupce, da je v Istri še dosti dobrega ne prodanega vina. Ker so namreč Lahi pri zadnji volitvi propadli, so se zakleli, da od isterskih Hrvatov ne kupijo več vina. Blizo železnice se ne bo dobilo več dosti dobrega blaga; kdor gre kupovat, naj se poda bolj globoko v deželo, kjer ni železnice. Tam bo dobro postrežen.

— (Natakarška šola za učenje hrvatskega jezika.) V Zagrebu je, kakor znano, mnogo natakarjev, ki ne znajo hrvatski. Tamošnji restavraterji in kavarnarji sklenili so osnovati tečaj za hrvatski jezik za natakarje. Odsek, ki se bode volil v to svrbo, bode se imel dogovoriti z mestnim magistratom, da prepusti kako sobo v jedni mestnih šol, kjer se bode vršil ta pouk.

— (Zdrav otok.) Ko letošnjo zimo nadležna hripa in druge jednake bolezni zahtevajo toliko žrtev tudi v južnih pokrajinah, poroča se z otoka Čresa, ki ima kakih 9000 prebivalcev, da na celem otoku vso zimo ni bilo niti jednega bolnika. Zdravniki in lekarničarji že dlje časa nemajo prav nič opraviti.

Društvene veselice.

— (Odbor zadruge pekovskih pomočnikov) priredi v prostorih gostilne „pri Kroni“ v Gradišči svoj plesni venček, na katerega se vabijo vsi člani in društveniki. Vstopnina je 50 kr. — (Ljubljanski kočijaži in služniki) prirede venček v soboto dne 20. t. m. v steklenem salonu kazinske restavracije. Vstopnina za moške 60 kr. Godba c. in kr. domačega polka. Začetek ob 8. uri.

— (Čitalnica v Brežicah) vabi najljubše na plesni venček dne 25. februarja 1892 v prostorih hotela Klembas. Godba c. in kr. pešpolka nadvojvode Leopolda št. 53 iz Zagreba. Začetek ob

8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 1 gld., za obitelji 2 gld. Dame naj blagovolijo priti v prostih toaletah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. februarja. Mestni zbor prižgal je skladatelju Rubinsteinu glede na njegove večkratne koncerte na korist Dunajčanov jednoglasno in brez debate veliko zlato Salvatorjevo svetinjo.

Dunaj 12. februarja. Rimski „Popolo Romano“ pravi, da so dosedanje zvršitvene odredbe Nemčije glede ravnanja z italijanskimi vinskimi carinami zasmehovanje italijanskih interesov.

Lvov 12. februarja. Poljski listi javljajo z nova vest o odstopu Pražaka. Na njegovo mesto stopil bi poslanec grof Palfy.

Budimpešta 12. februarja. Izkaz državnih blagajnic je za 8,516.210 gld. neugodnejši proti onemu iz l. 1891.

Bern 12. februarja. Obravnave za trgovinsko zvezo z Italijo so se pretrgale. Uzrok temu je, da je pač Italija hotela mnoge olajšave zase, posebno za vina, nasproti pa ni hotela dovoliti ničesar za švicarske pridelke. Od jutri naprej velja generalni tarif.

Belgrad 12. februarja. Predsednik skupščine, Katič, je včeraj odstopil. On in vsi radikalni disidenti izstopili so iz radikalnega kluba. — Iz vladnih krogov se javlja, da se bode kabinet preustrojl. Gajja postal bi minister vnanjih zadev, Tavšanovič pa bi ustopil na novo.

Peterburg 12. februarja. Finančno ministerstvo je opustilo, kakor se poroča, misel, osnovati notranje državno posojilo. Potrebščine, posebno za stradajoče, pokrile se bode s tem, da se bode nakazalo zlato iz državnega zaklada državni banki, katera bode dala za to primerne vsote v kreditni valuti.

Lisbona 12. februarja. Danes po noči počila je pred vrati palače španskega konsula dinamitna bomba. Okna so se razpokala, poškodovan ni nihče.

Razne vesti.

* (30.000 frankov za življenjepis Kolumba.) Kongres amerikanistov razpisal je omenjeno darilo za najboljši življenjepis Kolumba. Delo sme biti pisano v katerem koli kulturnem jeziku. Dalje so razpisana darila 8000, 4000 in 3000 frankov za delo o odkritju Amerike. To delo pa mora biti pisano v španskem jeziku.

* (Lep zaslužek.) Dr. Mezger, ki zdravi zdaj rusko carinjo, dobi vsak dan 1400 mark honorara. Zdravljenje trajalo bode kake štiri tedne.

* (Nasledki glavnega dobitka.) V predmestju Ortaköi v Carigradu zadel je neki mož glavni dobitek turških srečk, to je 300.000 frankov. Od samega veselja je siromak zblaznel.

* (V Avgšburgu) zaprl so necega mladega tujca, ki se je splazil v glavno stražnico in skušal ukrasti puško. Ko so ga preiskali, našli so pri njem ukraden del puške in precej veliko vsoto denarja, katero je imel zašito v obleki.

Listnica uredništva:

Gosp. dopisniku z Vojskega. Sprejeli smo Vaš odgovor na surovi napad „Slovenčevega“ dopisnika in ga priobčimo, kakor hitro nam bode dopuščal prostor. Danes nam to ni mogoče ker je precej obširen in nam je došel prekasno. Z obljubljenimi stvarmi nam boste jako ustregli.

Umrli so v Ljubljani:

10. februarja: Elizabeta Prepeluh, gostija, 78 let, Kladezne ulice št. 16, marasmus. — Janez Suštar, delavec, 38 let, Tržaška cesta št. 33, jetika.

12. februarja: Janez Hudnik, konduktarjev sin, 7 mesecev, Dunajska cesta št. 7, conolusions. — Anton Drugorič, delavec sin, 3 mesece, Poljanski trg št. 5, katar v črevih. — Jera Alič, delavka, 57 let, Cesta v mestni log št. 10, influenza.

V deželni bolnici:

11. februarja: Jožef Hrovat, gostac, 82 let, marasmus.

Zahvala.

Podpisane zahvaljujem se tem potom najtopleje za čast, koju mi je društvo „Prostovoljna požarna bramba v Vipavi“ skazalo s tem, da me je v svoji seji dne 24. januarja t. l. izvolilo častnim članom in da mi je tudi pri izročitvi diplome dne 6. februarja t. l. bakljado napravilo.

Objubujem, da bodem tudi v prihodnje, kakor doslej, naklonjenost svojo do društva ohranil ter je podpiral tudi nadalje po svojih močeh.

Vipava, dne 12. februarja 1892.

(157)

Ivan Može.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. febr.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	740.4 mm. 737.8 mm. 735.6 mm.	—9.6° C —2.8° C —2.2° C	sl. szh. sl. zah. sl. zah.	d. jas. d. jas. obl.	0.00 mm.

Srednja temperatura —3.0°, za 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13. februarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 94.50	—	gld. 94.40
Srebrna renta	94.05	—	94.90
Zlata renta	111.45	—	111.45
5% marcna renta	102.75	—	102.60
Akcije narodne banke	1043.—	—	1043.—
Kreditne akcije	303.25	—	305.75
London	118.35	—	118.25
Napol.	9.40	—	9.39 1/2
C. kr. cekini	5.59	—	5.59
Nemške marke	57.95	—	57.95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 188	gld. 188	—
Državne srečke iz l. 1864	100	181	75
Ogerska zlata renta 4%	107	85	85
Ogerska papirna renta 5%	102	55	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 123	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50	50
Kreditne srečke	100 gld. 185	—	185
Rudolfove srečke	10	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	157	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	236	—	—

Tužnim srcem javljava, da je najin ljubljeni sinček

Stanko

učenec III. razreda

danes ob polu 12. uri popoldne po kratki, mučni bolezni v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v ponedeljek, 15. februarja 1892 ob 3. uri popoldne. (160)

Vrhnika 13. februarja 1892.

Ivan in Marija Gruden.

Zahvala.

Globoko užaljeni po smrti preljubljenega očeta in svaka, gospoda

Petra Budnar-ja

c. kr. poštnege oficijala

izrekamo najsrčnejšo zahvalo za mnogobrojno udeležitev pri sprevedu in za obile krasne vence; zlasti zahvaljujemo gospoda c. kr. vrhovnega poštnege upravitelja, službe proste gospode c. kr. poštne uradnike in c. kr. poštne sluga za častno spremstvo k zadnjemu počitku. (159)

V Ljubljani, dne 13. februarja 1892.

Žalujoči ostali.

(2-2) Pri otročjih boleznih IV.

potrebujejo se često kisline preganjajoča sredstva in zatorej opozarjajo zdravniki zaradi milega uplivanja svojega na

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije tužne
KISELINE

katero radi zapisujejo pri želodčevi kislini, škrofeljnih, pri krvici, otekanji žlez i. t. d., ravno tako pri katarih v sapniku in olovskem kašlju. (Dvornega svetnika Löschner-ja monografija o Giesshübl-Puchstein-u.)

Dijaški koledar

dobi se še v nekoliko iztisih

== po 40 kr. ==

„Pavliha“ ilustr. humoristični list
(jedini slovenski šalji-
zabavni list)

izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca

ter velja 1 gld. za četrt leta.

Uredništvo in upravnistvo v Ljubljani, Krakovski

nasip št. 18, I. nadstropje. (115—9)

Dva trgovska učenca

iz dobre hiše, slovenskega in nemškega jezika zmožna ter z dobrimi spricrevi, vsprejme takoj

Mat. Majcen, (149—2)

trgovina mešanega blaga v Laškem (Markt Tüffer).

Akviziterja

Na stroko življenjskega zavarovanja sprejme takoj s stalno letno plačo generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani. (86—4)

Ustrezaje mnogostranskemu zahtevanju, dobivati bode od dné 1. marca t. l. v prijaznih prostorih „gostilnice pri Solncu“, pri tleh in v I. nadstropju dober cenén

opoludanski obed

(ne preko ulice) v abonementu. Blagovoljna oglašila se vsprejemajo do dné 26. t. m.

Z odličnim spoštovanjem

(154—1)

Fran Ehrfeld, restavratér.

Kotiljonski redi

v zbirkah raznih komadov kakor različna komična pokrivala priporoča v veliki izbiri in po najnižjih cenah

J. Giontini,

(133—3)

trgovina s papirjem v Ljubljani.

VABILO

k

DOMAČI VESELICI

s plesnim venčkom

katera bode

v nedeljo, dné 14. februvarja 1892. l. v Koslerjevi pivovarni.

Začetek ob 7. uri.

Vstopnina 40 kr.

Dame proste.

K obilni udeležbi uljudno vabi

(153)

Štefan Franzot, restavratér.

A. KALIŠ

pisarnica za posredovanje zasebnih opravil v Ljubljani, Prešernov trg št. 3.

Prodaja se

lepo posestvo na Gorenjskem, v najkrajšem kraju mej Begunjsko in Illovo, ne daleč od železniške postaje Lesce-Bled, obstoječo z 1 hišo z nadstropjem, gospodarskim poslopjem, velikim sadnim vrtom in strojarnico, kakih 300 korakov od hiše je mlin z vodno silo, travniki, polje in gozdi z debelimi smrekami. Posestvo se prodaja tudi kosoma in so prostori za zgradbo vil posebno ugodni;

hiša s senožetjo 2 orala veliko, na kateri se nakosi do 100 centov dobre mrve, s 100 orehovimi in drugimi sadnimi drevesi zarašeno, v Kokerskem predmestju v Kranji na Celovski cesti, z lepim razgledom, za lesno obrt posebno pripravno;

več hiš v mestu v prav obiskovanih ulicah, tudi z vrtom. (158—1)

Lepa večja stanovanja se iščejo.

Dobro naravno vino

prodaja podpisani po jako nizkih cenah. Poleg družih dobrih vin kakor n. pr. Dalmatincec, Dolenjce, Brežanka, Vipavec dobi se:

dobro namizno temnorudeče istersko od gld. 17 — 19

„ „ rumeno „ „ 19 1/2 — 21

Cene veljajo za naročila nad 56 litrov.

Tomo Tollazzi,

(128—2)

v Dolenjem Logatcu.

Velikansko peso

večno deteljo (Luzerne), mnogo-vrstna semena za vrte in travnike, zanesljivo kaljiva

prodaja po najnižji ceni (152—1)

PETER LASSNIK v Ljubljani.

5—10 goldinarjev

more vsakdo zaslužiti, na dan gotovo brez kapitala in brez nevarnosti za kako zgubo, ako prodaja zakonito dovoljene srečke za dobrostoječo banko tudi v najmanjših krajih. — Ponudbe pod „Srečke“ poslati je anonimni pisarnici J. Danneberg, Dunaj, mesto, Kumpfgasse 7. (47—3)

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (860—21)

R. RANZINGER

speditér c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

„Kmetška posojilnica ljubljanske okolice“ v Ljubljani.

VABILO

k

10. rednemu občnemu zboru

„Kmetške posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani

kateri bode

dne 21. februvarja 1892. leta ob 9. uri dopoldne

v združni pisarni na Marije Terezije cesti 1.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) 2 namestnikov. f) Volitev 3 članov v nadzorstveni odbor.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilnej udeležbi vabi častite deležnike najuljudneje

Ravnateljski odbor.

Ljubljana, dné 4. februvarja 1892.

Naznanilo nadzorstvenega odbora „Kmetške posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani.

Nadzorstvo „Kmetške posojilnice ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za leto 1891 in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v združni pisarni, kakor to zahteva § 30., al. 4. društvenih pravil.

Ljubljana, dné 4. februvarja 1892.

Nadzorstveni odbor.

Aktiva

Bilanca za leto 1891.

Pasiva

	gld.	kr.		gld.	r.
1 Gotovina v blagajni sklepom 1891	6681	12	1 Glavni deleži (100 à 100 gld.)	10000	—
2 Posojila in sicer:			2 Opravilni deleži: 210 à 5 gld., 178	1228	—
a) proti intabulaciji gld. 91732—			à 1 gld.	6144	49
b) „ menici „ 53685—			3 Reservni fond glavnih deležev	2254	25
c) „ menici in			4 Posebni rezervni fond	152984	65
zastavnemu pismu „ 20110.—	165527	—	5 Hranilne uloge	5679	30
3 Denarji naloženi pri denarnih za-			6 Kapitalizovane obresti hranil. ulog		
vodih	8352	24	7 Za leto 1892 naprej plačane obresti		
4 Inventar	169	12	posojil	1227	38
5 Zaostale obresti	1010	47	8 Dobiček	2224	58
6 Nepopravnani prehodni znesek	2	70			
	181742	65		181742	65

Debet

Račun zgube in dobička za leto 1891.

Kredit

	gld.	kr.		gld.	kr.
1 Med letom izplačane obresti hranilnih ulog	813	13	1 Na novi račun prepisani ostanek iz dobička 1891	102	92
2 Kapitalizovane obresti hranil. ulog	5679	30	2 Sprejete obresti posojil	7979	80
3 Za leto 1892 sprejete obresti posojil	1227	38	3 Zaostale obresti	1010	47
4 Za leto 1890 sprejete zaostale obresti posojil	568	32	4 V letu 1890 za leto 1891 sprejete obresti posojil	1403	21
5 Upravni stroški	1098	84	5 Upravni dohodki	810	63
6 10% odbitek pri vrednosti inventara	18	79	6 Zamudne obresti	45	09
7 Davek	189	19	7 Obresti denarja naloženega pri denarnih zavodih	467	41
8 Dobiček	2224	58			
	11819	53		11819	53

Dohod

Denarni promet v letu 1891.

Razhod

	gld.	kr.		gld.	kr.
1 Gotovina v blagajni dné 1. januvarja 1891	7349	21	1 Opravilni deleži	341	—
2 Opravilni deleži	93	—	2 Hranilne uloge	58337	35
3 Reservni fond glavnih deležev	286	60	3 Obresti hranilnih ulog	813	13
4 Reservni fond opravilnih deležev	144	05	4 Posojila	141482	—
5 Hranilne uloge	72670	94	5 Upravni stroški	1098	84
6 Posojila	116371	—	6 Denarji naloženi pri denarnih zavodih	42020	21
7 Obresti posojil	7979	80	7 Dividenda glavnih deležev	600	—
8 Upravni dohodki	810	63	8 Dividenda opravilnih deležev	15	30
9 Denarji naloženi pri denarnih zavodih	45729	16	9 Davek	189	19
10 Obresti denarja naloženega pri denarnih zavodih	467	41	10 Prehodni zneski	18	72
11 Prehodni zneski	19	97	11 Nagrade za leto 1891	300	—
12 Zamudne obresti	45	09	12 Dobrodelni nameni	70	—
	251966	86	13 Inventar	—	—
			14 Gotovina v blagajni 31. decembra 1891	6681	12
				251966	86

Ljubljana, dné 4. februvarja 1892.

Za ravnateljski odbor:

Jan. Knez m. p. A. Jenko m. p. Oton Bayr m. p. A. Knez m. p. J. Verhovnik m. p.

Za nadzorstveni odbor:

(136—2) Ivan Rodé m. p. Dr. Jos Vošnjak m. p. V. Ogorelc m. p.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revol-
verje ter vse lovske priprave, patrone ter druge
streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-
skušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z
znamko tega zavoda. (175—97)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške
popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

V AMERIKO.

VOŽNJI LISTKI

(7—6) pri
nizozemsko-ameriški pa-
robrodno družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7^a **DUNAJ.**

Prospekti in pojasnila točno in zastonj.

Najkrajše, najceneje in najhitreje potovanje.

≡ Kašlja ni več! ≡

Staro in preizkušeno do-
mače zdravilo so
pristni

Oskar Tietze-jevi
čebulni bonboni

ki prese-
netljivo hitro upliva-
jo proti kašlju, hripavosti, zasli-
zenju i. t. d. Ze izborna sestava mojih bonbonov je
porok za uspeh. Paziti je torej natančno na ime
Oskar Tietze in na „čebulno znamko“, ker
se prodajajo posnetki, ki so brez vrednosti ali celo
škodljivi. — V zveznjih à 20 in 40 kr.

Glavna zaloga: Lekar F. Križan, Kromeriz.
Zaloge pri vseh lekarnah in trgovcih s specerijskim
blagom. V Ljubljani pri: U. pl. Trnkoczy-ju,
lekarju in L. Grečel-ju, lekarju. (918-21)

Izvrstno kuharico

z jedno, dve in triletnimi spričevali priporočila pisarnica
Flux na Bregu št. 6. (156)

Agente

tudi dame vsprejme takoj velik eksportir. Agen-
tura se dobro izplača in se mora z njo vsakdo ba-
viti tudi kot postransko opravilo. **Konkurence**
sploh ni in je uspeh **siguren**. Ponudbe poslati
je pod naslovom „Export“ poste restante **Praga**,
glavna pošta. (112—2)

≡ Prav po ceni! ≡

Fran Čuden

urar

(prej J. Geba)

v Slonovih ulicah št. 11

in (118—3)

filijala v Trbovljah

priporočam svojo veliko zalogo

zlatih, srebrnih, nikelnastih ur in
verižic, stenskih ur in drugih v to
stroko spadajočih predmetov.

Izdelujejo se vsakovrstna popravila po
nizki ceni; za dobro delo se jamči.

Zobozdravnik SCHWEIGER

stanuje (5—7)

„pri Maliču“, II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in
od 2.—5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9.—1. ure popoldne.

Najnovejše in najboljše vrste umetnih
zobovij in zob. — Najboljše in trpežne
plombe v zlatu in platinu za sprednje
zobe, posteklenjene plombe povsem in
nerazločno take, kakor so zobje.

Za vsa dela in operacije se garantira.

Zobni zdravnik iz Berolina

UNIV. MED.

DR. R. JACOBI

Stari trg št. 4 **Ljubljana** I. nadstropje

ordinuje od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne;
ob nedeljah od 9.—11. ure dopoldne; za siromake ob petkih
od 9. do 10. ure dopoldne. (120—3)

Vabilo

k

rednemu občnemu zboru

„Notranjske posojilnice“ v Postojini

kateri bode

v nedeljo, dne 28. februarja 1892. l., ob 4. uri popoldne

v društveni pisarni.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnikovo.
3. Poročilo nadzorovalnega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) rav-
natelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d)
dveh namestnikov. e) Volitev 6 članov v
nadzorovalni odbor.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilni udeležbi vabi častite deležnike najljubše
(141—1) **ravnateljski odbor.**

V Postojini dne 31. januarja 1892.

Št. 1016.

Ustanove za invalide.

(93—3)

Pri magistratu deželnega stolnega mesta Ljubljane izpraznjeni sta **dve**
ustanovi za invalide na Kranjskem po 31 gld 50 kr. na leto.

Pravico do teh ustanov imajo oni, ki so vsled vojaške službe od 1848.

leta naprej za delo nesposobni in zamorejo dokazati uboštvo in pa lepo vedenje.

Prošnje z dokazili o starosti, stanu, uboštvu, vedenju in pa o vojaškem

službovanju uložiti je **do 10. marca t. l.** pri podpisnem magistratu ali
pa pri pristojnem c. kr. okrajnem glavarstvu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 18. januarja 1892.

Razpis

uredniškega mesta pri „Slov. Narodu“.

S smrtjo gospoda Ivana Železnikar-ja izpraznjeno
je pri našem dnevniku „Slovenskem Narodu“ mesto
glavnega urednika. Tisti, ki čutijo v sebi za to mesto
poklic in sposobnost ter bi je hoteli nastopiti, izvolijo naj se
prijaviti **do dne 1. marta t. l.** podpisnemu predsedniku
„Narodne Tiskarne“.

Plača in dohodki se ustanove po posebnem dogovoru.

V Ljubljani, dne 30. januarja 1892.

Za upravni odbor „Narodne Tiskarne“:

Dr. Ivan Tavčar.

Cerkvene šopke in cvetlice

Vence za neveste

Šopke

za svatovščine in plese

Vence za nagrobnice

s trakovi in napisi

Vsakovrstne

cvetlice

se dobivajo po najnižji ceni
pri (108—3)

Mariji Podkrajšek

v Špitalskih ulicah.

Za prekupovalce so cene izredno nizko nastavljene.

Najboljši sifoni

postavno legirani

pristroji za soda-vodo

za samotvorno in

tekočo ogljikovo kislino

prodaja leta 1814 ustanovljena, s prvimi darili odlikovana

ces. kralj. dež.-priv.

(146—2)

tovarna

Karl Pochtler Dunaj, VII., Kaiserstrasse št. 87.

Ceniki zastonj in frankovano.

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu !

Vsak dan se prodaja: (902-10)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delicates-prodajalnicah in konditorijah.

Občni zbor

zadruga

gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev, skuharjev in žganjetočnikov

bode

v torek, dne 16. februarja t. l.
ob polu 5. uri
v magistratni dvorani.

Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

(143) Zadržni načelnik:

Franz Ferlinz.

Koroški

RIMSKI VRELEC.

Steklenice se polne naravnost z vreleca.

Najizbornejša slatina

izvrstno zdravilo, ako se uživa z mlekom ali sladkorjem, zlasti za kašljajoče otroke, — zdravišče za bolnike na želodec in mehurji trpeče, za kataralične in malokrvne ljudi.

Glavna zaloga v Ljubljani
pri M. E. SUPAN-u. (849-19)

UBERALL VORRATHIG 17 MEDAILLEN

LEICHTLÖSLICHER CACAO

Ako imate

putiko, skrnino, slabe živce, nevralgijo, ischias, slabo cirkulacijo krvi, nervozno-slab želodec, kongestije v glavi, ako vas je zadel mrtuž, ako nemate spanja, ako imate bolečine v hrbtu, hrbtne sušice — zahtevajte ilustrirano brošuro o s častnimi diplomami in z zlato svetinjo v Kolonji, Welsu, Stuttgartu odlikovano in v Avstro-Ogerski c. in kr. izključno priv.

galvan.-elektro-magnetično uplivajočo
frotirno pripravo.

Brošura razpravlja o uplivu, porabi in uspehih te priprave. — Priprava velja 12 gl. — Ilustrovano brošuro z natančnim popisom porabe pošilja se frankovano in zastoj iz tovarne izumitelja. (790-21)

TH. BIERMANN, elektrotehnik,
DUNAJ, I., Schulerstrasse 18.

Nujno se iščejo:

konjski hlapec, kravji hlapec, kravja dekla in trije vrtnarji. Plača 30 gl. Več je izvedeti v pisarnici Flux na Bregu št. 6. (156)

Oljni ekstrakt za uho

od c. in kr. sekund. zdravnika dr. Šipeka. Ta ekstrakt priporočajo zaradi sigurnega uspeha že več let **avtoritete**, ker odpravi vsako neprirojeno **gluhost**, uklanja takoj **slab posluš**, **ušesni tok** in vsako **ušesno bolezen**; dobiva se proti doplačilu gl. 170 v vsej Avstro-Ogerski frankovano po pošti iz lekarn: glavna zaloga v lekarni „pri sv. Duhu“ g. Ede pl. Tomaya, v lekarni g. Ant. Kögl in v mestni lekarni g. Mittlerja v Zagrebu; nadalje pri Zannetti-ju v Trstu, Jožefu Cristofaletti-ju v Gorici; Antonu Mizzano na Reki, — na Dunaji pri c. in kr. vojni poljski lekarni, na Štefanovem Trgu št. 8 in pri lekarju Twerdy-ju, Mariahilferstrasse 196. — Pristno blago se dobiva samo v steklenicah z utisnjenim napisom

c. kr. sekund. zdravnik dr. Šipek na Dunaji. (962)

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanijske) in tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra Retau-a

Sebeohrana.

Česko izdanje po 80, nemški izdaji. Z 27 podobami. Cena 2 gl. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpna strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični nje govori pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjižarni „Verlags-Magazin R. F. Bierer“ v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34, kakor tudi v vsaki knjižarni. (1089-8)

Štev. 1163 ex 1892.

(132-3)

Razpis lekarne.

Visoka c. kr. deželna vlada je z razpisom z dne 13. januarja letos, štev. 619, dovolila

ustanovitev VI. lekarne v Ljubljani.

Valed tega razpisuje podpisani magistrat konkurs za oddajo te lekarne s pristavkom, da je določeno tej lekarni stajališče v onem delu mesta, ki leži na vzhodni strani Cesar Jožefovega trga, Vodnikovih ulic in Resljeve ceste.

Prošnje za podelitev te lekarne je opremiti z dokazili o zakoniti sposobnosti, o rojstvu in domovinstvu ter uložiti

do 15. marca letos

pri podpisnem magistratu.

Prosilcem je tudi dokazati, da so zmožni slovenskega in nemškega jezika,

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

v 4. dan februarja 1892.

Štev. 2828.

(155)

Razglas.

Podpisani magistrat oznanja stavodolžnim mladeničem:

1. **Glavni nabor** za deželno stolno mesto Ljubljano vršil se bode letos dne 1. marca v mestni dvorani ter se bode pričel ob 8. uri dopoldne.

2. Stavlenci, odnosno tudi njihovi moški svojci, ki bodo k naboru klicani, imajo priti o pravem času in snažni na zbirališče ter imajo o pravem času prinesiti potrebne dokaze, če se oglašajo za ugodnost:

- kot kandidacije duhovskega stanu, kot posvečeni duhovniki in kot namješeni dušni pastirji (§. 31 voj. zak.);
- kot podučitelji, učitelji in učiteljski kandidatje (§. 32 voj. zak.);
- kot posestniki podedovanih kmetij (§. 33 voj. zak.);
- iz rodovinskih razmer (§. 34 voj. zak.);
- jednoletne presentne službe (§§. 25—29 voj. zak.).

3. Stavlenci, kateri želé ugodnost po §§. 31—34 vojnega zakona in imajo tudi pravico do ugodnosti jednoletne presentne službe, morejo, ako bi se jim odbila prošnja za kako prvič omenjenih ugodnostij, oglašiti se za ugodnost jednoletne presentne službe pri glavnem naboru.

4. Kdor zanemari stavno dolžnost, kakor tudi sploh iz vojnega zakona izvirajoče mu dolžnosti, se ne more izgovarjati, da mu ni bil znan ta razglas ali vojni zakon.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

10. dan februarja 1892.

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

! Razprodaja !

Razprodaja

modrobelo posteklene plošče-vinaste kuhinjske posode

pri

Andr. Druškovič-u

trgovina z železjem

v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni. — S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem, gostilničarjem, predstojništvom bolnic itd. najboljša prilika, svoje hišno in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za novo gospodarstvo sestavljeno hišno potrebšćino iz železa od gl. 15.— do gl. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno izvršijo. (54-9)

! Najnižje cene !

! Razprodaja !

SCHUTZ - MARKE.

Nedoseženo!

Pristna

Kneipp-ova sladna kava

čista ali z

Oelz-ovo kavo

pomešana, je zdrava, cenena kava, fino duhteca, kateri je dajati prednost pred drago, trovilno bobovo kavo. — Kneipp-ova sladna kava je pristna, ako se prodaja v rudečih, čveterooglatih zavojih z varnostno znamko, kakor je tu natisnena. (1006-9)

Oelz-ova kava le z našo firmo.

Bratje Oelz v Bregencu

od veleč. gosp. župnika Seb. Kneipp-a za Avstro-Ogersko jedina privil. tovarna sladne kave.

Dobiva se v vseh boljših trgovinah s specerijskim blagom.

Zastopstvo za Kranjsko Ima M. Wagner-jeva udova v Ljubljani.

Gradba razširjenja šole.

Dne 6. marca t. l. ob 11. uri vršila se bode v pisarni občinskega urada v Sevnici **zniževalna dražba** za **gradbo razširjenja štirirazredne šole v Sevnici.**

Skupni trošek za to podjetje proračunjen je na 3929 gld. 37 kr. Načrti, proračuni in stavbeni pogoji razpoloženi so v občinski pisarni v Sevnici v pregled.

Krajni šolski svet v Sevnici

dne 29. januarja 1892.

(113—3)

Zahvala.

V svojem in v imenu obitelji svojega umrlega brata **Metoda Pirca** zahvaljuje se podpisani **Gustav Pirc** najsrčneje **generalnemu zastopu za Kranjsko zavarovalnega društva na življenje**

„Mutual“ v Novem Jorku

za na njegove roke izplačano svoto 10.000 gld., na katero je bil pri „Mutual-u“ zavarovan na življenje zgoraj imenovani brat.

Zavarovani **Metod Pirc** dobil je bil dne 9. novembra 1891 svojo, od **generalnega ravnateljstva za Avstrijo na Dunaji** izdano **začasno polico** in uplačal prvo polletno premijo v znesku 146 gld.; — malo dni potem dobil je **vratico** in po kratki bolezni umrl. Zastopstvo društva pomagalo je pridobiti potrebne dokumente in je potem zavarovano vsoto 10.000 gld. s posebno hitrostjo in postrežljivostjo po **nakazu po kabel-brzjavi iz Novega Jorka** izplačalo **nemudoma**. Podpisane sodi, da vrši svojo dolžnost, ako vsem, ki se hočejo zavarovati, društvo „Mutual“ najtopleje priporoča.

(90—3)

V Ljubljani, dne 21. januarja 1892.

Gustav Pirc

tajnik c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko.

Novo racionalno zdravljenje.

Brez zdravit.

Vsem bolnim na živcih

se najtopleje priporoča 21. izdaja izšle brošure

Romana Weissmann-a

Ueber Nervenkrankheiten, Vorbeugung und Heilung.

Dobiva se zastoj

(332—23)

v lekarni J. Svobode v Ljubljani.

Spričevala znanih zdravnikov.

Neškodljivo.

Alojzij Korsika v Ljubljani.

Umetno in kupčijsko vrtnarstvo.

Izdelovatelj vencev in šopkov.

Ilustrovani katalogi dobé se zastoj in franko.

Trgovina s semeni.

(67—)

J. S. BENEDIKT

v Ljubljani, na Starem trgu.

Zaradi pozne predpustne sezone prodajam

vsakovrstne

plesne potrebščine:

gacé-blago, cvetke, čipke, moderce, kravate, sviñate rokovice, pahalke,

kakor tudi skoro

100 parov

belih in golobjesivih

glacé-rokovic za dame in gospode

po najnižji razprodajalni ceni.

(956—16)